

[Finansministeren]

igennem 1991 har vi haft en stigning i arbejdsløsheden, og vi kommer vel til at ligge på et sæsonkorrigeret tal ved årsskiftet på omkring 310.000. Hvis det så går, som vi forventer, vil det falde i løbet af 1992 og 1993, sådan at vi ved årsskiftet 1993-94 for at nå de beregningsforudsætninger, der er lagt ind i finansloven, vil være nede på et sæsonkorrigeret tal af størrelsesordenen 275.000.

Der er altså dér tale om en reduktion af arbejdsløsheden med 35.000. Når beskæftigelsen i den private sektor så stiger med mellem 40.000 og 50.000, så hænger det sammen med, at der bag disse tal ligger en forventning om, at den offentlige sektor reduceres med ca. 5.000, og at arbejdsstyrken forøges med ca. 5.000: altså 45.000, der er lige midt i målsætningen om, forventningen om, at vi vil få en beskæftigelsesfremgang i den private sektor på mellem 40.000 og 50.000. Så der er god sammenhæng i de tal, som både Økonomiministeriet og Finansministeriet har offentliggjort i de seneste dage.

Men jeg understreger, at selv med den fremgang på 40.000-50.000 vil arbejdsløsheden stadig væk være alt, alt for høj, og det gør jeg, inden jeg nu kommenterer hr. Svend Aukens udsagn om skønmaleri.

Fra regeringens side har vi ikke nogen lyst til at lave et skønmaleri, for vi mener faktisk, at arbejdsløsheden er for høj, men vi er jo nødt til til Folketinget og til offentligheden at redegøre for de andre økonomiske udviklinger, også selv om de går godt.

Vi behøver i og for sig ikke at gøre det selv. Næsten hver dag er der nogle andre, der gør det for os. Lad mig nævne to ting fra i dag.

Den ene er, at OECD offentliggør sin Economic Outlook, hvor man ser på dansk økonomi. Dér ligger det faktisk sådan, at OECD vurderer dansk økonomi endnu mere optimistisk end den danske regering.

OECD venter, at den økonomiske fremgang i Danmark i både 1992 og 1993 vil overhale væksten i det øvrige Vesteuropa. OECD venter, at arbejdsløsheden vil falde kraftigt, og at valutaoverskuddet fortsat vil stige.

OECD siger, at den stærke økonomi gør, at danskerne kan øge forbruget. Vi skal dog passe på, at forbrugsoptimismen ikke løber af med os, så det går ud over betalingsbalancen.

OECD vurderer, at vores betalingsbalanceoverskud i 1993 vil være oppe på 20 mia. kr., samtidig med at vores arbejdsløshed i gennemsnit vil være nede på 275.000.

OECD vurderer også, at vi i 1993 vil have en vækst i vores bruttonationalprodukt på over 3 pct., mere præcist 3,1 pct.

Det er altså ikke noget, regeringen siger. Det er ikke et skønmaleri fra regeringens side, men det er en nøgtern analyse, i dette tilfælde udarbejdet af OECD. Der er selvfølgelig også belæg for, at der kommer en forbrugsstigning, for hvis man ser på udviklingen i forbrugerpriser sammenholdt med udviklingen i lønnen, så er det sådan, at danske lønmodtageres realløn i gennemsnit stiger med mellem en halv og en hel procent om året i både 1991, 1992 og 1993.

Det er altså blevet dokumenteret, at gennem lavinflation kan man bedst sikre danske lønmodtagere en reallønsfremgang og dermed en forbedring af købekraften.

OECD-rapporten indeholder i øvrigt et andet interessant afsnit, der understøtter, hvorfor væksten i dansk økonomi er i gang. OECD har lavet en sammenligning af omkostningsstigningerne i de forskellige lande målt som enhedsomkostningerne i den private sektor, og hvis man ser på den gennemsnitlige udvikling i de øvrige europæiske lande, så er der dér en omkostningsstigning på 5-6 pct. om året.

Til sammenligning forventer OECD, at omkostningerne i Danmark stiger med 0,1 pct. fra 1990 til 1991. Det vil rent faktisk sige uændrede omkostninger.

De flotte tal i Danmark sammenlignet med de andre lande kan tilskrives den beherskede lønudvikling og den store stigning i produktiviteten, og enhedsomkostningerne er jo et godt mål for vores konkurrenceevne i forhold til udlandet, for her tages højde for både lønudvikling og produktivitetsudvikling. Det er det, der gør, at vi har en konkurrenceevnefordel for øjeblikket, som er det bedst mulige grundlag for en eksportbaseret økonomisk vækst og dermed en vækst i beskæftigelsen i Danmark.

Et enkelt eksempel mere, som siger noget om, at vi ikke fra regeringens side behøver at lave skønmaleri. Det er der såmænd andre der gør, når man ser på de øvrige økonomiske resultater.

Hvis jeg må referere til Børsen i dag, så citerer man i Børsen i dag en undersøgelse, som